

Glæde for ham selv. Men det er ingen Grund til at beklage sig her; der er jo ikke sket nogen Defraudation her, men alt er juridisk i fuldkommen Orden, saa der er naturligvis ikke noget at søge enten Undersøgelse eller Dom for. Det er den Slags Talemaader, man anvender, naar man skal føre Kampen bort fra det Sted, man er, over paa et andet. Men for øvrigt gentager jeg, at ikke alene Finansudvalget men ogsaa Rigsdagen som saadan er blottet for enhver Competence til at gribe ind paa dette Omraade. Endelig nævnede han en Mand, som skulde have været særlig udsat for Forfølgelse. Jeg tror nu ikke, at det er rigtigt. Jeg har tjent sammen med vedkommende Mand og kendt ham i en Menneskealder, det er Krigshistorikeren C. Th. Sørensen, og han faldt som gammel Mand ad naturlig Vej for Aldersgrænsen uden at være sprunget forbi. Der er altsaa ikke noget i Vejen paa dette Punkt. Og han fik 1,200 Kr. paa Finansloven for fortjenstfuldt Arbejde paa Krigshistoriens Omraade, saa det forekommer mig, at der heller ikke er noget i Vejen i den Henseende. Det eneste skulde være, at Krigsministeriet ikke fandt sig beføjet til at lade ham blive siddende som Redaktør af Meddelelser fra Krigsarkiverne, men det giver dog ingen Grund til saadanne Udtalelser, og jeg tror heller ikke, at en nuværende Minister, hvis nogen i den Grad lagde sig paa tværs af hans Handlinger som den omtalte, vilde have gjort det. Det er ganske naturligt, at man saa siger: Nu ønske vi en anden Redaktør, naar det Bind, han arbejder paa, er færdigt. Disse Par Oplysninger, synes jeg, jeg skulde give, da det ærede Medlem var saa elskværdig at henvende sig til mig; han ønskede aabenbart at faa en Genvisit.

Saa skal jeg vende mig til det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk), som ogsaa fandt det nødvendigt at henvende sig til mig. Jeg skal ikke komme langt ind paa det ærede Medlems Udtalelser, thi heller ikke ham har jeg givet nogen som helst Anledning til sin Visit, men derfor kan jeg jo godt kvittere for den. Han sagde, henvendt til mig, hvorfor der ikke blev gjort Anskrig i Anledning af Renternes Udeblivelse. Ja, men derom maa han henvende sig til Bestyrelsen, det kommer ikke mig ved. Jeg er tværtimod ogsaa her enig med den ærede Ordfører i, at det er en Del af Komiteens Bestyrelses Administration, som man med Rette kan klage over, at den ikke i Tide har været om sig. Men det er noget, vi alle ere

enige om. Hvorfor skal jeg have hans Bebrejdelse for det? Saa sagde han — og det kunde jeg bedre forstaa, da det ikke var sagt af den ærede Ordfører — at et æret Medlem, som tilhører samme Gruppe som jeg, har underskrevet Betænkningen. Ja, det ser jeg udmærket godt, men det er ikke nogen Grund til, at det skulde være bindende for mig eller Meningsfæller, ikke det allermindste. Det kan være, han deler Flertallets Opfattelse i denne Sag, det ved jeg ikke, det maa man jo tro. Men naar der tales om, at der er søgt Forhandling med os eller meddelt vor Gruppe noget om den Sag, saa vil jeg ikke betænke mig paa at sige, at det er der ikke. Havde der været søgt en saadan Tilslutning, kunde den ikke være naaet. Det ærede Medlem kom saa, delvis henvendt til mig, med en lang Opgørelse over de Indtægter, som Generallojtnant Bahnsen har, osv. Jeg skal ikke komme ind derpaa, thi jeg maa sige, at jeg ikke kender hans Indtægter. Det ærede Medlem har jo faaet disse Oplysninger som Medlem af Centralkomiteen og kan altsaa kende dem, men de vedkomme ikke mig, og jeg har ikke noget med dem at gøre. Han forlangte, at jeg skulde feje for min egen Dør. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at det plejer jeg at gøre, og det agter jeg ogsaa at gøre ved denne Lejlighed. Det er heller ikke vanskeligt, thi jeg lader sjældent Bunken blive saa stor; men jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis jeg skulde feje for hans Dør, blev det vist et ganske uoverkommeligt Arbejde, og derfor agter jeg ikke at indlade mig derpaa. Jeg vil tilføje, at det forekommer mig, at det ikke vilde have været uklædeligt for ham, om han havde talt mindre højroset ved denne Lejlighed efter den ikke just smigrende Opmærksomhed, han vakte den anden Dag ved Krudttaarnssagens Behandling. (Afbrydelse) . . . Ja, naar man taler om at feje for hinandens Dør, bliver en Retorsion tilladelig.

Endelig blev der vist nok baade fra det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) og af det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) fremsat nogle mere eller mindre stærke Antydninger af, at Højre som saadant burde have dækket det Tab, som Invaliderne havde lidt. Motiveringerne paa dette Omraade skal jeg ikke komme ind paa. Det er muligt, at enkelte Medlemmer kunne tænke saaledes, men jeg vil dog gøre dem opmærksom paa, at det ligger langt nærmere at gøre denne Tankegang gældende der, hvor der er sket